

Ž.Ž.R.
FENG
SHUI

PRIČA O 5 ELEMENTATA

ŽANETA ŽANA RATKOVIĆ

PRIČA O 5 ELEMENATA

Postanak, međudnosi ,važnost ravnoteže

Copyright © Ž.Ž.Ratković

2019

All rights reserved

PRIČA

O 5 ELEMENTA

AUTOR

ŽANETA ŽANA RATKOVIĆ

SADRŽAJ

1. SADRŽAJ	.....	3
2. PREDGOVOR	.....	4
3. POČETAK	.....	7
4. ODNOSI	.....	12
5. SUNCE I MJESEC	.....	14
6. UČENJA	.....	17
7. TAJNA	.....	21
8. IDEMO DALJE	.....	24
9. PUT U VISINE	.....	26
10. NESPREMNOST NA SPOZNAJU	.....	25
11. OPRAVAK	.....	32
12. NAPOKON SPOZNAJA	.....	34
13.8 KUĆA	.....	35
14. LJUBAV	.....	38
15. KRAJ	.....	39

PREDGOVOR

Važno je koračati putem srca.

U svakodnevnim stvarima slijedimo um i to je u redu jer živimo u materijalnom svijetu, moramo raditi, privrijediti za sebe i svoje bližnje. No, ne trebamo se poistovjetiti sa svojim ulogama, to nismo Mi. Jednom ćemo iskoračiti iz tijela i vidjeti ponovo tko smo, ali sada smo u potrazi za tim. Nekome to nije tako važno, netko svaki trenutak provodi u toj potrazi. Radost je razotkriti te uloge sada i živjeti ono što jesmo.

Učeci Feng Shui osvijestila sam kako niti jedna krajnost nije poželjna, jer ništa nije sasvim dobro niti sasvim loše. Buddha je otkrio da je Srednji put najispravniji put. Ekstremizam ne vodi u radost jer u ekstremu imate samo jednu stranu i tako se gubi balans. Feng Shui traži balans, to je polazišna točke ove vještine uređenja prostora, a kroz prostor - života.

I što činiti da čovjek bude sretan? Imati novac, posao, prijatelje, zdravlje ...to sve dolazi, prolazi, ponovo dolazi. Naravno, sve to nas čini radosnima i potrebno nam je, ali važno je slijediti glas srca, činiti ono što nas raduje bez razmišljanja tko će o tome što misliti ili reći. Ranije sam mislila da patnje, problemi ili bilo koji oblik tuge stvara kreativnost. Sad mi se čini da su sve te kreacije prazna pričanja samog sa sobom. Otkrila sam da se u stanju radosti lako priča sa Bogom. Ima li boljeg sugovornika? Odabirem

zato stalno stanje lakoće i sreće jer tu Njega lako nalazim, lako čujem. Ako iz boli i patnje proizlazi kreativnost, kao kod većine velikih pisaca, glazbenika, slikara, makar nikad više ni slova ne napisala, odabirem radost i sreću, jer tu živi On. Dragi svi, odabirem ljubav.

Želim Vam pokazati kako je to kad činiš po srcu; moja ljubav su oduvijek bile knjige, čitanje i pisanje. Ja pišem o onome što me inspirira, o onome što vidim i doživim. I ne sviđa se svima, ali i ne mora. Ako Vam ne bude po volji ova kratka priča, ne tratite svoje vrijeme na ono što nije na Vašu radost. To je samo izričaj mog srca i čini me radosnom. To je samo jedna od sitnica koje me čine sretnom i tu bar na tren otkrijem tko sam. Vidim jasno tko sam Ja, bez uloga i obrazaca, bez obveza i moranja. Od kud sam došla i zašto.

Znajte da kad činite po srcu uvijek će Vam netko zamjeriti, pričati o Vama s podsmjehom, ali što to ima s Vama? Jeli Vam to važno, mijenja li to Vaš put ili Vas na neki način?

I tako, napisala sam kratku priču o 5 elemenata jer me to drevno učenje o transformaciji energija zaokuplja, u svemu se provlači. Transformacija 5 energija, odnosno 5 elemenata je temelj na kojem se gradi Feng Shui. Sve je energija koja se neprestano mijenja. " Tko bi doli, sad bi gori!" ili "Sve što počne, to i završi." ili " Svako zlo za neko dobro. " ili "Jin i jang" ili " Samo mijena stalna jest." ..

Osnovna postavka Feng Shuia je da je sve vibracija, da sve utječe jedno na drugo, te da sve neprestano transformira. Te promijene i njihov utjecaj su opisani kroz postojanje 5 različitih elemenata/ energija; voda, drvo, vatra, zemlja i metal. Sve što postoji se može, u ovisnosti na način koji vibrira, prepoznati kao jedna od tih energija. Također, svaki taj element/ energija pokazuje svoje osobine, potencijale i nalazi se u odnosu kontrole, slabljenja ili podrške sa drugima. Energija se kreće lagano i kružno ako su svi elementi uključeni i to se zove krug podrške. Ako jedan element izostane dolazi do pravca kontrole gdje jedan element ima tendenciju da utječe na drugog ispred sebe. Ili, ako je jedan element u prevelikoj snazi tada može

slabiti onoga iza sebe. Koncept upotrebe 5 energija se zove Magični kvadrat. Ima 9 polja, na 8 polja su raspoređene energije, a centar je prazan.

Iako je ovo samo početak primjene Feng Shuia, upravo te energije i njihovo međudjelovanje je moja stalna inspiracija. Priča koju sam napisala opisuje nastanak tih energija, navodi njihove osobine i odnose, opisujući ih neodređeno kao osobe, imenujući ih jednostavno kao te energije.

Priča je u mojoj glavi slikovnica jer ju vidim u slikama, ali iznesena kroz riječi. I štura je zbog srca što brzo kuca dok piše. Još se učim. I ne sramim se jer nije važno ničije mišljenje. Važno mi je činiti ono što me veseli, što mi daje stanje radosti ali tako da nikoga time ne povrijedim.

To je ono što Vam želim reći, to je moja poruka Vama; činite što god želite, ono od čega Vas hvata ushit, ali tako da nikome nije na štetu i povredu. Djeca tako čine, zar ne? Okupiraju svoje vrijeme sitnim djelovanjem ne misleći na korist. Samo se raduju. I žive taj trenutak punim plućima.

Svako dobro svima!

Vaša Žana

1 - POČETAK

Feng Shui postavka, ulazna vrata su jedan od najvažnijih dijelova stana jer kroz njih ulazi Chi/ energija i ulaz ne smije biti blokiran. Stoga, pročistite se, otvorite i dozvolite energiji da uđe i napoji vas na svim razinama.

Od svih mogućih mjesta Univerzum je baš ovdje odlučio pustiti svoj dah. Huknuo je i energija je pojurila leteći prazninom stvarajući prostor postojanja i mogućnosti. Taj dah Univerzuma, kristalno jasan, čist i savršen, putovao je vremenom koje ne postoji. Kretao se brzinom koja se ne mjeri, ostavljajući trag u ničemu.

Dah je putovao tako dugo dok se nije počeo pretvarati u zvuk koji je imao tonalitet i boju koja miluje, dira u samu srž bića .. kad bi biće postojalo. Ali Univerzum je nježan i osjećajan te pomogne Dahu da ojača, oteža, da postane vidljiv ... da bude.

I Dah postane Para. Magličasta, svjetlucava, nježna, lagana Para koja zapleše od same radosti svoga postojanja. Cikće i veseli se, sve vrteći se u krug, u krug. I sam Univerzum bude oduševljen, čudi se toj ljepoti.

Postojanje je prolazilo. Kako to već biva, sve se mijenja, transformira. Tako je maglica ojačala, otežala i postala Voda. Nije niti primijetila svoju

novu pojavnost jer nije imala s kime da se usporedi. Kad postojiš sam, jedinstven si, bez mogućnosti da vidiš koliko rasteš, koliko znaš, koliko vrijediš, koliko si velik ili mali.

Ali Univerzum, Otac i Stvoritelj, Nebo - on je znao. Vidio je Vodu u nastanku i kako odrasta, kako postaje velika i nezaustavljiva. Vidio je koliku moć ima u svojim dubinama, širinama.

Voda je bistra, prskava, prozirna. Voda je vesela, plesna i bezmirisno mirišljava. I dugo je tako postojala, sama i samodostatna. U svojim dubinama je upisala tajne postanka, mudrost Univerzuma, a pri površini je preuzela boju plavog svoda, kako bi se znalo čijih je ruku djelo. Nebo Otac gleda svoje dijete i raduje se onome što je stvorio. Sva ta sličnost oca i djeteta ga razgaljuje: „ Voda je plava i crna kao Ja, Voda je velika kao Ja, Voda je duboka kao Ja, Voda je sa svim znanjem i svom moći kao Ja. Voda i ja smo dvojako jedno.“

Vrijeme je tako postalo mjerljivo, jer od ničega je postalo nešto, nastalo u tijeku vremena. Glavna osobina Vode je neprestano gibanje i promjena, želja da vidi novo, doživi novo i postane novo. Voda je putnik vremena i prostora. Zato se Velika voda izlila iz oceana u more, iz mora u rijeke, iz rijeka u jezera, u potoke, bare ali je ipak ostala jedinstvena. Plava u svim nijansama, crna u svojim dubinama, horizontalna, tajanstvena. Postojala je svugdje. Postala je život. Postala je ono to daje život.

A gdje postoji jedno može i dvoje.

Gibanjem vode, selidbom njenom po bespućima u ljubavi stvorene planete, pojavilo se Tlo. Stidljivo, nenametljivo, bez posebnog isticanja i zahtjeva Tlo se širilo, rađalo, iz Vode se pomaljalo. Time Voda dobi sestricu, prijateljicu, partnericu da postoje zajedno, da shvaćaju zajedno, da jedna daje a druga da prima.

Dok Voda pršti od veselja, Tlo je postojano u čistoj radosti nastanka. Odmiču epohe mjerene samo dahom Oca Neba i koliko je Voda odraz njega samoga, toliko i Tlo to postaje. Stasa u pravu Zemlju, u pijesak, blato,

crvenicu, šljunak .. Zemlja po kojoj se Voda izljujeva, Zemlja koja se Vodom napaja, Zemlja koja je postojana, stabilna, odmjerena, čvrsta u svom obliku i boji. Ona koja šuti i sluša.

U tom lijepom partnerstvu Vode i Zemlje Univerzum se širio i dalje, volio i dalje, stvarao i dalje. Postojanje je postalo mjerljivo, postalo je oblik. Niti Voda niti Zemlja o tome ne vode računa, ali Univerzum/ Otac/ Nebo gleda svoje djelo, svoju djecu ....

U nekom trenutku, u nekoj kapljici, u jednom grumenu pojavi se vlat. Može se činiti da je bez plana i bez svrhe, ali baš ta mala vlat od nikud stvorena potakne Vodu da se povuče nježno i obzirno. Gleda Voda čudo, nježnu vlat koja prkosi njenoj snazi i veličini i tako mala prima se Zemlje kao Majke. Baš ta naizgled nejaka i tko zna zašto stvorena vlat osvoji srce vječnog putnika, skitalicu Vodu. Primiri se silina Vode u kapljicu, te znatizeljno i vrlo pažljivo dotakne vlat. Na tren ništa se ne desi, ali već za koji uzdah Zemlje vlat se pomakne, pokrene se ka gore. Voda se povuče u čudu, ali želja za novim znanjem ju opet potakne da se sa kapljicom, dvije dotakne vlati. Ova uzvratu novim rastom koji se više nije mogao zaustaviti, kao što se više nije moglo poreći da iz ljubavi je nastala obitelj. Otac, majka, sestra, dijete – Nebo, Zemlja, Voda, Vlat.

Majka Zemlja pušta Vlat da se nahrani njenom postojanošću, mekoćom, stabilnošću, a Voda ju pažljivo zalijeva svojim tajanstvenim znanjem prikupljenim od samoga početka putovanja. Ti trenutci stvaranja obitelji, preslikavanje Neba na Zemlju, stvaranje onoga gore i one dolje, Neba Oca i Majke Zemlje su povezali nevidljivo i vrlo vidljivo. Vrijeme je postalo lako mjerljivo jer se moglo promatrati kako vlat postaje cvijet, drvo, šuma. Prostor je svojom otvorennošću i širinom dao mjesta da drvo koje raste ide prema nebu koliko želi. Razlistale se krošnje, uvećala se stabla, a Voda ljubavljju i podrškom zalijeva, daje poticaj. Majka Zemlja prima dječicu što niću, hrani blagom svoga tla, mirna i postojana ispunjava svoju majčinsku dužnost.

Drveće u želji za različitošću se preoblikovalo u voće, povrće, drvo visoko, drvo široko, grmlje, cvijeće, korov ... biljku koja raste. Vodom napojeno, zemljom nahranjeno, vječnim rastom obilježeno Drvo primi boju. Zavibrira zelenom ... svim nijansama zelene i postane ravnopravni član obitelji sa obilježjima neprestanog rasta, mladosti, kreativnosti i ideje, aktivnosti i napretka.

U obiteljskom skladu između Neba i Zemlje, Vode i Drveta stvorio se svijet pun boja, rasta, mogućnosti, prostora, podržavanja, veselja. I sve se neprestano mijenjalo, stvoreno je međudjelovanje, stvoren je krug podrške gdje nitko više ne postoji sam.

Zemlja svojom ulogom postaje sve potrebitija, stabilnija, vječna. Vibrira smeđom i žutom bojom, horizontalnim položajem. Zemlja u svom svrsishodnom postojanju drži Vodu na okupu, pomaže joj da se ne izlije previše, da ne luta bez smisla. Majčinski ju isprati kad osjeti da Vodi treba mijena, putovanje i novo traženje, te ju dočeka kad vidi da se vječni putnik umorio. Zemlja prihvaća Vodu takvu kakva jest; plava, crna, sveznajuća a Nebo promatra, dozvoljava i omogućava.

Voda svojim oblicima nadmašuje samu ideju oblika bez oblika jer postaje sveoblik; putuje kao rijeka i potok, miruje kao jezero, bara, duboko i moćno se ljulja kao more, a tankim žilicama izvora, kanala, gejjira, podzemnih tokova čini sama sebe cjelovitom bez obzira gdje ju put odnio.

Drvo kao najmlađi član prima od svih najviše; Zemljom hranjeno, Vodom zalijevano, Nebom omogućeno da transformira u najljepše oblike. Visoko, razgranato, zeleno, plodom bogato, njihanjem zavodljivo, zvukom šuštanja lišća ispunjeno. Također, cvjetnim oblikom, bojama i mirisima natkriljuje svaku ideju raznolikosti.

Osmjehuje se Otac Nebo potpuno zadovoljan. Stvarajući milostivo, dozvoljavajući bezgranično, sve od njega samoga nastalo, te osjeća i zna da je sve kako treba. U svom tom zadovoljstvu oćuti radost, ljubav, ekstazu i ne planirajući, ne oćekujući i ne traćeći osjeti ponos, raspršujuću radost koja se

oformi i iskoči kao crveno, kao vibracija koja grije, osvjetljava i omogućava iluminaciju, kao plamen.

Neplanirano se rodi Vatra!

Na tren sve se zaustavi u promatranju pojave tako sjajne, vesele, razigrane. Pojave koja ne može proći neprimijećena čak niti kad je u malom obliku. U neprestanom plesu, skakutanju čini da se sve oči u nju upru jer i sam pogled na nju pruža radost, pruža pogled ka naprijed. Osvjetljava mrak.

Otac osjeća da je novostvorena Vatra, iako iznenadna i neplanirana, naprosto savršena i savršeno potrebna, jer gdje god se pojavi pusti osjećaj blagoslova.

I Majka Zemlja, nesklona naglim osjećajima, prigrli novog člana obitelji koji ju u trenutku i bljesku dirne negdje duboko, u samu točku svih emocija i zagrije ju do samoga središta, podari trajni, vječni unutarnji plam. Goruće, plodno središte. Zemlja prepozna svoju veličinu i snagu, svoju materinsku utrobu koja ima sposobnost primanja i davanja. Nastala od Oca, postala je njemu nalik, postala je ona koja daje i stvara. Od čiste radosti izrodila je od sebe same, od svega što je Otac stvorio novi oblik.

Iz njene grude zasvjetluca nova pojava. Čvrst, kompaktna, hladan, miran Metal . Osjeti se snaga u novostvorenome. Zavibrira bijelo, sivo, zlatno, srebrno, bakreno ..

Otac gleda plod koji je od njega, ali ga ne stvori On. Osjeti bliskost u krugu stvaranja koji više nema početak niti kraj, koji je postao krug svenastajanja, preslikavanja sa različitostima. Krug koji je obitelj. Otac i Majka. Potomci koji su Otac i Majka.

Sve malo je i veliko.

2 - ODNOSI

Feng Shui postavka, između štednjaka i sudopera mora biti barem jedan element. Između vode i vatre treba drvo da unese sklad. Između života i smrti treba ljubav da donese smisao.

Metal u svojoj glatkoći i jednostavnosti osjeti bliskost sa svojom sestrom Vodom. Iako ga Voda brusi i hladi, Metal joj s apsolutnim povjerenjem prepušta svoja svojstva, hrani ju česticama mirnoće i hladnoćom odluke. Otkrivaju kako je lijepo postojati zajedno putujući, hraneći se, podržavajući se, odlučujući, razmišljajući ... Drvo je znatiželjno, prilazi Metalu, želi upoznati novog člana i osjeti prvi puta različitosti i odstupanja. Iako se Metal stidljivo pojavi iz Majčinih njedara gdje je ljubavlju nahranjen i grijan Drvo prepozna čvrstoću u njemu kakvu samo ne posjeduje. Učini mu se to zanimljivo jer nasuprot tome Vatra, koja se rodila tek tren ranije, grije sve oko sebe, sama od sebe i teško ju je zaustaviti.

S Vatricom Drvo osjeti skladnost i primijeti da što se više Vatri daje to ona jača postaje. Drvo i Vatra, brzopleti i radosni, jedno uz drugo stanu postojati na veselje svima, jer gdje se oni pojave sve zablista, gdje oni dođu smijeh se čuje. Drvo klija, razvija se, pleše svoj savitljivi ples, šuška, grane pruža na sve strane. Oko njega uvijek cvijeća, trave, grmlja i svakojaka energetska braća. Vatra se smije, pucketa, pridružuje se Drvetu u plesu i

veselju i ne primjećuju kako su skladni, kako djeluju jedno na drugo poticajno, ali i kontrolirajuće baš koliko treba. Tamo gdje se Drvo razigra i raširi Vatra ga pecne. Kada Vatra od umora zastane i potamni drvo ju razgori. Odvija se ta interakcija među njim skladno i potrebno.

Otac je zadovoljan. Pred koji dah vremena bio je sam, a sada obitelj od njega nastala, njemu slična, od njega različita postoji s njim.

Voda se osjeti jačom uz Metal. Kao najstarija osjeti se podržanom od najmlađeg brata. Ona koja nikad ne miruje stane ispred onoga koji naizgled se niti ne mijenja. Metal je bebica Majčice Zemlje, ona ga ziba u svojim njedrima dok on mirujući upija, sprema, pohranjuje znanja, emocije, postojanje i komprimira ih unutar sebe. Iako najmlađi, Metal poprimi odraz svrhe, sposobnost organizacije, odaje dojam mudrosti te izaziva poštovanje koje prima kao kakav mudrac i odgovorno prima ulogu vođe, pokrovitelja. Ne trsi se sam uzeti te uloge, ali zbog radosti, opuštenosti i društvenosti koja također prirodno zrači iz njega stavljen je na tu poziciju i zauvijek on svoj svojoj starijoj braći postane otac koji je dostupan, koji ih vodi u ime Onoga koji je svugdje u svojoj toleranciji i odobravanju, koji ih potiče da vode svoje odluke i svoje odabire. U ime Onoga koji je pustio dah i sav zadivljen stao promatrati što je iz toga se ostvarilo, što se rodilo.

Staza vremena se zaokružila, kraj i početak su se spojili u jednoj točki, onaj koji je zadnji jednak je kao i onaj prvi, onaj koji Stvoritelj je i potomak, koji je potomak je i Stvoritelj, jer baš svatko u sebi nosi taj dio, tu srž, tu iskru samog početka. Time je svaka kapljica, travčica, iskra, zrno pijeska i najmanji zlatni grumen postao i ostaje onaj koji je prvi. Otac. Stvoritelj. Element. Zauvijek isprepleteni nevidljivim bitkom koji ih je učinio različitima iako su od iste materije nastali.

3 - SUNCE I MJESEC

Feng Shui postavka, aktivne zone stana treba okrenuti prema jugu, a pasivne prema sjeveru. Dozvolite duši da vam bude kompas, uvijek će nepogrešivo znati na koju stranu trebate poći.

Mjesto koje se oformilo da postane Dom toj velikoj obitelji koja neprestano raste i buja se zaokružio tako da svaka pozicija bude jednako uvažena. Obitelj još mlada i znatizeljna raširi se posvuda. Voda poteče do najvećih daljina, najdubljih dubina. Drvo naraste do najviših visina i najširih širina. Zemlja se prostre pod svima, Metal se zasjaji u svim njenim prostranstvima a Vatra osvjetli baš sve.

Takva ljepota, raznolikost i životnost privuče pažnju i drugih izvan Doma. Onih koji su nastali tko zna kad i tko zna gdje, ali zna se od koga jer Otac je jedan. On je izvor svih i svega, i onih tek nastalih i onih skoro zaboravljenih, povučenih u dubine mudrosti i mira. Dva nasuprotna svjetla, kao dva nasuprotna svijeta što kruže oko Doma kao da se love ali bez želje da se zapravo sretnu, privučeni su snagom ljubavi koja zrači iz peteročlane obitelji. Jedno svjetlo smjesti se sa jedne strane da uzmogne lakše vidjeti, drugo s druge strane da može lakše čuti. Od davnina se zna da se ta dva svjetla zovu Sunce i Mjesec, da prvo želi vidjeti što dalje, da drugo želi čuti što više, te po dogovoru žive u sinergiji gdje Sunce daje sjaj i toplinu i vid, Mjesec vraća tamu i hladnoću i sluh. Udaljeni, razdvojeni da baš takvi su ono što jesu – cjelina koja se nadopunjava kako i koliko treba.

Sunce pusti svoju zraku svjetla na Vodu iz čiste znatiželje. Voda se odazove dodiru, krene Suncu u susret i rasprši se u svim bojama svoje braće, kao predstavnik obitelji i kaže: Ja sam Duga! Sunce se oduševi i kaže: U Tebi vidim i Tvoju braću, vidim njihove boje. Mjesec se javi: Ja osjetim vibracije cijele obitelji, vibraciju svih boja. Drvo poraste još malo više da se samo pokaže, Zemlja se moćno izdigne kao zaštita, Metal izviri i primajući Sunčevo svjetlo se ugrije i razlije te otpuče na drugu stranu da se upozna sa Mjesecom.

Vatra osjeti srodnost, bliskost sa Suncem. - Ti i ja, grijemo i svijetlimo, stvaramo nadu i ekstazu. Ti si silno i veliko, ja ne toliko, ali osjećam snagu koju imam i koja je Tvojim slična. I Sunce osjeti tu srodnost i silno se razveseli te odluči zauvijek ostati u blizini jer shvati da obitelj kojoj je iz znatiželje prišla, je i njena obitelj. Od istog Izvora, istog Stvoritelja, istog Oca svi nastali.

Mjesec i Metal, oboje bez svoga svjetla, sa svojom tišinom i hladnoćom osjete vezanost koja kao da je od davnih i pradavnih doba. - Ti i ja, Mjeseče, dva smo tijela jednog bića. Tu smo da primamo svjetlo i toplinu, da uzvratimo tamom i hladnoćom, da stvorimo ravnotežu u kojoj svi živimo kao podrška jedni drugima. Kako je to moguće? Ti si gore i vani, ja sam dolje i unutra. Ti si od tko zna od kad, ja sam najmlađi od svoje braće. Kako je moguće da smo tako slični? Mjesec kao mudrac, miran i staložen odgovori - Tako je jer i iznad moga „vani i gore“ ima još, kao što i prije moga „tko zna kad“ ima još. Ja sam, iako od tebe stariji i veći, zapravo vrlo mlad i malen. Jer ima još. Stvoritelj naš, Otac, Izvor svih nas je silan i nepregledan u svom stvaranju, dobroti i velikodušnosti. - Teško mi je to shvatit, kaže Metal. - Niti ne moraš, jer nitko ne posjeduje sve znanje. I dobro je tako jer što bismo mi sa znanjem koje je iznad našeg shvaćanja, koje je veće od nas? Vremenom, možda ... Ali vratimo se na sada, jer to je jedino što imamo i što je važno.

Dom i elementi su nastavili živjeti u skladu i održavanju, u rastu i razvoju, sa uvažavanjem Sunca i Mjeseca. U ravnoteži. Otac se sve više povlačio u samo njemu poznate dijelove postojanja jer je vidio da je sve kako treba. Bez obzira na udaljenost u vremenu koje je postalo mjerljivo i prostoru

koji je postao opipljiv, mogao je osjetiti i čuti svaku misao i emociju svoje djece jer dio su Njega. Svaki njihov korak je osjetio unutar Sebe, svako njihovo znanje je bilo unutar Njega i imao je bezgranično i bezuvjetno povjerenje jer ta novostvorena obitelj, taj novostvoreni svijet je On sam. Jedno.

- Ljubav je moje ime! Ljubav, koja je elementarna. Ljubav, koja je ono što i oni jesu! Čak i ako to ne znaju.

4 – UČENJA

Feng Shui postavka, dječja soba na istoku ili jugoistoku će stvoriti potencijal učenja, napretka i rasta. Ako se okrenete prema sebi, otkrićete bogatstvo.

Da bi svatko od pet braće i sestara mogao uživati u društvu Sunca i Mjeseca koji svatko na svome mjestu stvaraju ravnotežu, Dom je započeo s kružnim gibanjem. Neosjetnom ali primjetnom vrtnjom. Tako da je svatko imao dovoljno vremena da se druži sa Suncem jer ono je imalo raznih priča koje su vrijedne da ih se vidi. Toplina koju Sunce daje svojim pogledom u daljinu, svakome stvara obzor, širi uvide i pokazuje nova znanja. Zemlja je osjećala zadovoljstvo jer toplinom Sunca koju je akumulirala je mogla biti Majka kakva treba; topla, mirisna, plodna. Metal se na Suncu pretvarao u kamen života; bogat i sjajan, podatan i potreban. Drvo je osjetilo da uz Sunce raste sve više i da širi svoje grane lakše, da stvara plodove sve slađe. Vatra je naprosto pulsirala od veselja uz Sunce, a Voda je shvatila da uz Sunce može oživjeti svoj prapočetak dok je bila Maglica.

Vrijeme uz Mjesec je odmor, smiraj koji omogućava da nova znanja nađu put do prihvaćanja i usvajanja. Sunce ih uči davanju, ali Mjesec ih uči primanju. Mjesec nema svoje svjetlo, ali ima svoju tamu koja čuje sve. Tako ih Mjesec uči strpljenju jer ako žele čuti priče koje Mjesec zna moraju biti tihi i slušati. I Voda primijeti svoje mijene; kad je s Mjesecom postane siva,

ohladi se, umiri i krene prema njemu. I Zemlja vidi svoje promijene; izgubi toplinu, osjeti mir, ugleda svoj odraz na Nebeskom svodu. I Vatra se primiri, čak utiša, sluša i čeka. Drvo zatvori svoje listove, zaštiti svoje plodove, a Metal znajući svoju skladnost s Mjesecom pusti drugima da primaju, a sam se stisne, smiri i prepusti užitku samog postojanja.

Mijene se brzo odvijaju. I sve je dobro, i bogato, i plodno, i poticajno, i raskošno, i dovoljno. Vrijeme počne protjecati a elementi se sve više razvijaju jer tako im je i dano; da odabiru kako, i koliko, i gdje, i zašto, i zato ... Pod tolikom slobodom postali su veliki i mudriji, raširili se svuda, isprepleli se, vibriraju svatko svojom bojom, svatko svojim svojstvom, svatko svojom ulogom. Postali su bliski i poznati jedni drugima.

Drvo je uvijek puno novih ideja i poduhvata. Nema u njemu mira, neprestano aktivnost, napredak, komunikacija i kretanje. Osmišljava, započinje, sve ostale potiče ... i tada pređe na nešto drugo. Njegova je znatiželja tolika da sve želi, sve mora pokušati, sve mora otkriti, ali se na koncu umori, iscrpi i ... postane nestrpljivo, nervozno, tvrdoglavo, nepažljivo te započete akcije i ideje ostavi nezavršene.

Voda hrabri Drvo. Zalijeva ga, potiče. Smiruje ga svojim žuborom i milovanje, bodri da završi započeto, ali na koncu krene dalje jer Voda je vječni putnik koji ne može dugo mirovati, daljine je zovu. Pokuša Drvo svoju sestricu zadržati. - Ostani, ti me snažiš, ti me shvaćaš. Trebam Te da napojiš moje korijene, da opereš moje lišće, da natopiš mene travnatoga, grmolikoga, šarolikoga!

I zastane Voda. Napoji, ohrabri, pomiluje. I razlista se Drvo, nove mladice krenu, raznobojnije no ikad, lepršavije no ikad. Potraje to neko vrijeme. Drvo je sretno, stvara, raste ... ali Voda počne patiti. Zamuti se, miris i boja joj čudni postanu. Gibanje prestane i Voda se počne sušiti, nestajati. Drvo primijeti ali ne shvaća. - Što je Vodice, sestrice? Gdje je žubor Tvoj, Gdje je plavo Tvoje, gdje je nestala silina Tvoja?

Metal se odvaži onako skroman u svojim oblicima i u tragovima nastao. - Sestrica nam pati, tuguje. Tuga se u bol pretočila te joj svojstva

promijenila. Drvo pita, traži pojašnjenje, ali Metal ne može, ne želi više reći. Snaži svojom snagom Vodu koliko može, pruža joj hranjive tvari i pušta da Drvo samo shvati. Prođe još nešto vremena u kojem Drvo još naraste ali ne čuti više onaj polet i gromku radost. - Pomozite sestrici Vodici, pomozite! Ja ne znam što joj je i što da napravim.

Vatra se javi svojom iskrom i lagano dotakne vrhove krošnji, lagano ih sparusi. - Vatrice, što mi radiš? Krošnju mi pališ! Kako ću rasti dalje? Vatra ne govori ništa, ali još poneki plamičak baci na Drvo, na ono staro i tvrdoglavo, na ono mlado što kao grom snažno niče, i na travku poneku, i na vočku poneku ... Drvo se umalo strašno naljutilo, ali primijeti da se Voda promijenila. Vrlo malo, ali ipak kao da se bistrina pojavila, kao da su se kapi skupile. Za koji tren osjeti da se Voda pomaknula. - Daj Vatrice, učini još što trebaš da Voda ozdravi, spali mi krošnje i stablo, samo neka sestra naša oživi! Iskra ponovo skoči i dotakne se krošnje, ali u tren se pretvori u plamen, u buktinju koja uhvati čitavo stablo. Drvo cikne, a Vatra zaplače - Oprosti, oprosti mi! Ne znam što se desilo, od kuda ta silina!

Zemlja vidi da je vrijeme da se javi i snagom svojih njedara uputi Metal da zareže malo Drvo u njegovo neznanje i nestašnost te se sama okrene da malo zatrpa probuđenu snagu Vatre. Podigne se prašina, uskovitla se, poleti i prospe se po Vatri.

Plam se stiša dovoljno da Vatra i sama shvati da je njena moć dobrodošla kad je pod kontrolom, ali destruktivna ako ju pusti. Primiri Vatra svoje iskre uz pomoć Zemlje i primi svoju iluminaciju, svijest o svojoj moći, o svojim svrsi, o svojoj potrebitosti u obitelji. Taj trenutak Vatra upiše zauvijek u svoje postojanje i u svoje djelovanje. - Hvala Ti, Majčice, na lekciji! Hvala Ti što si me podsjetila da se dobro ne čini tako da odradiš posao umjesto drugoga, već da mu pomogneš da sam uvidi. Hvala, Majčice, što si mi pokazala kako je moje da svijetlim, da grijem i povedem kroz mrak! Svet je moj zadatak i primam ga s odgovornošću!

- Ne ljuti se na sebe, javi se Drvo. - Doista, moja krošnja i moje stablo će se oporaviti. Snaga Tvoga svjetla me je dotakla u pravi tren. Zahvaljujem

Ti, Vatrice! Evo, pogledaj našu sestricu Vodicu! Pogledaj ju! Oporavlja se, prikuplja se, plavi se ponovo. O, radost me obuzima toliko da pronalazim ispod svoje kore suze ljubavi kojim ću Vodu dotaći, kapi joj nadodati da se oporavi. Trebamo jedni druge, ali ne smijemo se sputavati. Čak ni u ime ljubavi. Prava ljubav daje slobodu i izbore.

Tako je i bilo. Vatra se utišala, Zemlja se opet u tišini prostrla, Metal se povukao u njena njedra da od tamo sluša, uči, razvija se. Voda se oporavila, nabujala, zažuborila i potekla, a Drvo, nestašno Drvo je nastavilo svojim optimizmom i veseljem poticati čitavu obitelj na rast i napredak. Lekcija koju su svi primili najbolje im je pokazala osobnost i sposobnost koju imaju.

5 - TAJNA

Feng Shui postavka, soba za meditaciju na sjeveroistoku će stvoriti potencijal introspekcije i pronalaska smisla. Ako ne potražite smisao, on će vam se sam javiti. Budite spremni za tu snagu.

Niže se vrijeme. Sunce i Mjesec isprepliću svoje postojanje. Lice jedno, pa lice drugo na svodu se pojavljuje.

Vatra nije zaboravila snagu koju je u sebi oćutjela. Poćela je promatrati svoju obitelj traćeći u njima moć tako veliku da moće sprćiti u trenu sve oko sebe, da moće promijeniti sve oko sebe, da moće ućiniti sjajnim i toplim sve oko sebe. Promatrala je i nije to naćla u drugima i osjeti duboko unutar sebe ponos, posebnost koja traći priznanje. No, potisne te misli duboko u središte plamena uvjerena da ih nitko nije primijetio. Ali od Majke se dijete ne moće sakriti. Zemlja je osjetila ponos koji buja u plamenu, ego što nastaje i prijeti da zaprlja Vatri svrhu i postojanje, ali odlući ćutjeti za sad. - Nadam se da će Vatica sama doći do spoznaje o grijehu uspoređivanja, o zamkama vjerovanja da smo u nećemu bolji, veći, potrebni - razmićlja Zemlja. Ipak, Vatra koja u svom samom središtu nosi snagu koja druge potiće, osvjetljava im prošlost, sadašnjost i budućnost ne uspjeva zaćtititi svoje vanjske dijelove plamena od umićljenosti, a Majćica Zemlja nije mogla protiv svog poriva da prima sve od svoje djece te je primila na znanje i u ćutnju Vatine novoroćene emocije.

I tako se rode dvije tajne; Vatrina taština i Zemljina šutnja. Nije se moglo vidjeti, ali moglo se osjetiti, došlo je do neravnoteže. Zemljina šutnja je postala teška, tromo, nepomična. Metal koji postoji unutar nje osjeća da Zemlju nešto muči, da joj stiska grud i čini ju drhtavom naspram obamrlog bremena. Drvo i Voda u svojoj živahnosti i putovanjima, aktivnosti i fleksibilnosti nisu odmah primijetili neravnotežu. Drvo je davalo plodove mirisne, slatke, hranjive, travke su se razvijale u svim oblicima i nijansama, cvijeće je nicalo gdje god je našlo prostora da pomoli raznobojne glavice. Voda je sve to obilato zalijevala i putovala dalje, posjećujući i najudaljenije dijelove Doma.

I prođe tako puno vremena.

No, tajna što ju Zemlja čuva je postala teška za nositi i Zemlja se iscrpila. U svom je sastavu postala sipka, kompaktnost joj se narušila. Metal je počeo akumulirati odgovornost, odlučnost i znanje i pripremao se za promjenu koja se osjećala da dolazi.

Najprije je cvijeće izgubilo šarolikost, boje su nestale, a zatim je plod postao opor i gorak. Drvo vidi da mu korijenje ne prima dovoljno podrške, pa pozove Vodu da ju pita primjećuje li i ona sve to. - Vidim da ti se rast usporio, da su ti krošnje manje razlistane, a cvijeće, gdje je to divno, mirisno cvijeće što postoji na radost svih koji ga pogledaju? Pitajmo i sestricu Vatra opaza li od kuda dolazi ta neravnoteža.

Vatra sva u svom ponosu ne pokaže odgovornost koju ima, ne izgovori se istinom. - Ne znam ja ništa, ne vidim ništa. Voda se krene povlačiti, ali oslabio joj je tok i jedva se pomaknula. - Zemljice, što je, znaš li? Što nam se događa? Zašto mi je put tako težak, zašto Drvo ne daje ploda, zašto se Metal iz Tvojih njedara povukao u tišinu, a Vatra zašto tako tamnim sjajem izgara?

Prošlo je toliko vremena u čekanju odgovora da je Voda već pomislila da ju Zemlja nije čula kad osjeti se podrhtavanje. Iz zaboravljenih dubina same Majke Zemlje se krene nešto podizati. Svi su to osjećali. Podrhtavanje koje se naslućivalo sada se pojačalo i tlo se počelo pomicati, nabirati. Drvo se

uplaši, Metal izviri na površinu, Voda ih obgrli koliko je mogla, Vatra osjeti slabost i priguši svoj sjaj.

Ali bilo je prekasno! Tajna koju je Zemlja u svojim njedrima čuvala, Tajna koja Vatri pripada ali je postala dio Zemlje naprosto je izletjela van. Zemlja se otvorila, eruptirala, vatrene riječi je pobacala po svuda, rigala je plamenu tajnu i tekla kao vatreni put što ostavlja pustoš iza sebe. Obitelj je u šoku i boli stajala. Gledali su Zemlju kako se prazni i prazni. I prazni dok nije sve izašlo van, te se nakon još pokojeg slabašnog podruga napokon zaustavilo.

Muk je nastao i potrajao jako dugo.

Zemlja pogleda oko sebe. Prelazi pogledom s lica na lice i hvata njihovu bol i čuđenje te se prestravi sama sebe. Poželi pojasniti, poželi se opravdati, ali osjeti unutar sebe tišinu i zaustavi se. - Pa zar se majka pravda djeci, zar da time jedno dijete izložim pogledima? Čija je odgovornost za ovo oslobođenje? Moja, samo moja. Ja jesam ona koja jesam. Ja jesam ona po kojoj se hoda. Ja jesam ona koja prima, sluša, omogućava. Ja jesam ona koja postojano i bezuvjetno voli. Ja sam ona koja šuti i postoji. I povremeno ću se možda opet podignuti, možda ću opet eruptirati, ali i to je svrha jer nakon toga nastaje trenutni muk i preispitivanje. Nastaje spoznaja. Moja i njihova.

Zemlja odluči ne dati odgovor kroz riječi, već kroz vrijeme.

6 - IDEMO DALJE

Feng Shui postavka, terasa ili balkon na jugu će omogućiti pozitivan pogled na život i viziju budućnosti, a zelena boja u prostoru će unijeti aktivnost i napredak. Ljubav je energija koja stvara, potiče, omogućava i zato samo volite, volite ..

Doista, neko vrijeme potraje tišina, zatim se nježno život počne ponovo buditi. Ako su i poželjeli pitati Majku Zemlju što se dogodilo naprosto su zaboravili, sretni što vide da je sve opet dobro. Osjećali su da je nastao novi početak, nova energija. Zemlja je opet topla i plodna kako samo majčina njedra mogu biti, Voda se pročistila i živahno potekla upoznati novonastala korita, Metal se pojavio u zlatnom sjaju koji pruža ohrabrenje i podršku, Drvo se olistalo nekim novim krošnjama, slatkim plodovima. A Vatra? Ona treperi unutar svoga plamena bez osjećaja krivnje, jer krivnje nema. Plamena snaga koju osjeća ponosito je divna i potrebna. Pod kontrolom je iluminirajuća, veličanstvena. Vatra shvaća što je zemlju potaklo na brigu, ali briga jeste svojstvo Zemlje. - Moje je da svijetlim i drugima dajem nadu. Moja je snaga velika, ali sada vidim da svatko ima svoju snagu. Ajme, kolika je moć Majčice Zemlje kad može u trenutku promijeniti lice našeg Doma, kad

može navesti da čak i Voda i Drvo zastanu! Kolika je moć Zemlje kad može donijeti novo doba?

Vatra shvati zabludu uspoređivanja.

Sve se vrati u prirodni i skladni tijek postojanja i potraje dugo. Otac promatra, zadovoljan i radostan. Tolike osobnosti, kvalitete, mogućnosti su se razvile, ali vidi Otac da uz postojanje Sunca i Mjeseca, tame i svjetla na suprotnim stranama, postoje i različiti predznaci svih pet energija. Pozitivni su i negativni. I dobro da je tako jer samo takvo postojanje će omogućiti učenje i razvoj. Samo uz poznavanje jednog se može upoznati ono drugo. Samo ljubav kroz učenja će donijeti budućnost kao i sadašnjost. Ljubav je mjera ravnoteže na vagi postojanja.

Niže se vrijeme za vremenom, a 5 energija obdarene životom krenu upoznavati svijet iznova.

7 - PUT U VISINE

Feng Shui postavka; tavan predstavlja nadsvijest, a podrum podsvijest. Stanovanje u potkrovlju traži da zbog ravnoteže pažljivo uredite i podrum. Dok je glava u oblacima, noge i dalje moraju biti na tlu.

Voda se razlije na sve strane, počne se zavlačiti u svaku pukotinu, svaki kanjon. Sretna u jedinstvu i ljubavi sa sestrama i braćom dotiče ih u prolazu, ponekad se zadrži na jednom mjestu, ali onda opet krene dalje. Prođe tako čitav krug bezbroj puta. Pri svakom susretu sa Mjesecom zapazi da postoje prostranstva koja ima pohranjena u dubokom sjećanju, ali su sada su nevidljiva. Poželi zaploviti još dalje od već utabanih staza Doma, poželi gore da sretne Njega vječnoga, sveobuhvatnoga. Poželi upoznati Oca. To je prirodno jer svatko tko ima Majku, ima i Oca. Spoznaja Njega će dati uvid u porijeklo i bit. I pođe Voda ka gore potpomognuta Suncem.

Što se više podizala u nebo da Ga sretne, to se više morala transformirati. Agregatna stanja su joj se mijenjala, svojstva su joj se mijenjala, boja, oblik .. sve se vratilo na sam početak stvaranja. Voda oćuti svoj postanak, prisjeti se jedinstva koje s Ocem dijeli i shvati da je iz bezuvjetne ljubavi nastala da bi sam Otac mogao osjetiti i spoznati ljubav

koja On jest. Osjeti ponos, osjeti snagu, osjeti zahvalnost, prisjeti se svrhe te od ganuća počne plakati suzama bezuvjetne ljubavi. Od siline spoznaje Voda se rasprši na milijune kapljica i svaka ta kap je minijaturni ali cjelovit dio nje same. I ništa Voda nije manja, niti manje cjelovita zato jer se raspršila. Svaka i najmanja kap je i dalje Voda. Iz ljubavi u ljubav pretvorena.

Čini se, tek što je gore došla već ka dolje ide. Pada u suzama prosvjetljenja kao kiša koja napaja žedne. Raspršita da bi opet postala cjelovita u koritu života koji ju vodi da putuje dalje među sestrama i braćom i teče svojom svrhom.

U to vrijeme i Drvo je bilo pošlo za Vodom. Znatizeljno, uvijek aktivno i Drvo je poželjelo vidjeti kamo se Voda uputila. – Što tamo gore ima? Zar se može do Sunca stići? Sa tim težnjama Drvo krene rasti, u sekvoju se preobrati i dosegne visinu neslućenu.

Tišina koja se oko Drveta obavila je bila nepregledna, vječna i praiskonska. Drvo proživi sjećanje kad je bilo drvce, grm, mlada travka, sjeme .. kad je bilo tek potreba Oca svoga da stvara. Kao i Voda trenutak ranije, Drvo spozna svoju bit, svrhu, sjeti se da je s Ocem jedno, da je sjeme iz Njega izašlo, da je zbog Njegove želje da osjeti i bude ljubav bezuvjetna, nastalo. Drvo koje je život i rast, koje je klijanje i procvat, iz ljubavi u ljubav stvoreno. Sokovi života zakolaju granama, korijenjem i stanu istjecati kroz pore kore i lišće, stanu kapati, kapati, slijevati se u suzama ganuća s visine na tlo, pretvarajući se ponovo u plodonožno vječno Drvo života koje uobličiti svoju dugovječnost u smreku i bor tako da može svjedočiti o bezuvjetnoj ljubavi kroz vrijeme koje će dolaziti.

Dotle, Zemlja prostrta zna da joj je svrha biti dolje dok je On gore, biti tu dok je On ondje, biti ona po kojoj se hoda dok je On onaj kojem se teži. Sretna je jer je suprotnost Njegova da bi svi spoznali što jest i što nije, što znaju a što su zaboravili. Da bude majka koja ne da zaboravu da u tikvo uđe, već da drhtajima svojim povremenim podsjeti kojeg puta se treba držati. Zemlji ne treba potvrda s visina jer ona ima potvrdu u svom središtu, ne treba joj spoznaja s neba jer njena je spoznaja postojana od samoga početka.

Njena je nutrina živo i goruće srce koje kuca, njena je površina stalna podrška svima. Ona je, kao preslika Stvoriteljeva, ljubav bezuvjetna koja vječnu hranu daje.

Vatra se razgori promatrajući promjene što su Voda i Drvo prošli. Gleda u Zemlju sve čekajući da i ona krene Ocu u susret, ali vidi stabilnu zrelost koju samo spoznaja može dati. - Ni trenutka više ne mogu čekati! Moram nekako i ja do visina stići, Oca upoznati, promjenu svoju postići. Moram u korak s Drvetom i Vodom biti da ne bih propustila svoju svrhu koja je njima tako veličanstveno pokazana!

I Vatra se razbukti, sama sebi put osvijetli. Kako se penjala ka nebu tako je jačala, buktala, gorila sjajem veličanstvenim, toplinom se raspršivala i grijala put ispred i iza sebe. Kad je prišla Suncu, sličnošću privučena, s njim se poistovjetila i stopila uvećavajući svoju snagu i snagu Sunca. Radi siline truda da ga pronađe, Otac se Vatri obrati toplinom i svrhom i obgrli ju kroz Sunce ljubavlju bezuvjetnom. I Vatra doživi svoju iluminaciju te od veličanstvene spoznaje ponavljanja procesa u trenu izgori, nestane ... i opet se na Tlu pojavi kao plamičak koji titra vječnim sjajem ljubavi Njegove. Sve je bilo brzo gotovo, ali svjetlo spoznaje će gorjeti zauvijek i poticati druge da razgore vječni plam ljubavi u samom svom središtu.

Metal, možda jer je najmlađi, sa Ocem osjeća bliskost, usklađenost. Iako nastao iz Majčice Zemlje, taljen od Vatrice, hlađen od Vodice Metal je zbijena snaga i spoznaja. Spreman podržati onoga tko ga primi uza se, spreman sjajem omogućiti donijeti odluku, spreman biti plemeniti metal koji trajno postoji. Ne plemenit sjajem, već plemenitošću. Metal shvaća da je dio kruga podrške gdje svi postoje kao pojedinci koji čine cjelinu, isto kao što je sve što postoji jedinka od Oca ali ništa manje cjelovita, ništa manje On sam.

8 - NESPREMNOST NA SPOZNAJU?

Feng Shui postavka, kad se u prostor uvedu F.S. korekcije energija će se pokrenuti i potrebno je neko vrijeme da se uspostavi ravnoteža i lagani protok energije. Također, Feng Shui će pokrenuti promjenu u vama jer sve je povezano. Jeste li spremni za to?

Svi se skupe na jednom mjestu, u središtu, svatko sa svojim nevjerojatnim iskustvom i poznanstvom sa Ocem. Svatko je doživio svoju verziju Njega, svoju emociju moći i želi ju iskazati, prenijeti. Ubacuju se jedni drugima u riječ, nadglasavaju se. Mjesto susreta postane nabijeno, pomiješano sa 5 različitih iskustava, emocija, osjećaja stvarnosti. Vatra ne čeka ni trenutka, ona se izjašnjava, pucketajući priča svoje iskustvo. Kako priča, tako se počinje sve više žariti, svijetliti, isijavati. Voda ju pogurne željna i sama da se izgovori, željna da sa obitelji podijeli veličanstvenost svoga iskustva nabuja od emocija, razina joj se podigne da dočara snagu Njegove blizine. Jedva da se izrazila kad se Drvo javi, zagazi u samu Vodu, stane na iskru Vatrinu, pogura Zemlju željno pokazati svaku grančicu, svaki korijen kojima kola ljubav od Oca primljena. Metal prima Vatrinu vrelinu i okrene se Vodi da se ohladi, ali uvidi da su se emocije toliko podigle, razmahale, na izmaku kontrole su. Pogleda u Zemlju i vidi s kolikim naporom pokušava održati ravnotežu. Tlo se sabilo dok Zemlja podmećući

svoja pleća trpi energije sa svih strana, od svih elemenata. Vatra sad već plamti, prerasta u stihijski požar koji guta sve oko sebe i širi se, dok Drvo obuzeto sobom i svojim iskustvo ne vidi i mari za opasnost koja se približava. Pruža grane, maše krošnjom u nestrpljenju da se izgovori te još više razgori Vatru. Voda sva u svojim emocijama ne čuje obitelj i izlije se u koritu te počne prekrivati sve. Vatra i Voda se susretnu i njihov sraz odjeknu takvom snagom da se sve zatreslo. Drvo tek tada obrati pažnju, ali već je prekasno. Krošnje plamte, nestaju jedna za drugom. Voda navire u silovitim valovima koji se dižu, padaju, opet dižu i povlače za sobom polomljeno i zapaljeno drveće, grmlje, cvijeće. U doticaju sa Vatrom šišti, ljuti se i odgovara silinom udaraca. Metal se skupio u sebe, osjeća da je taljenje blizu i spreman čeka.

No, Zemlja više ne može izdržati težinu koja se po njoj rasula. I ne želi više. Počne se urušavati u samom središtu. Gromoglasno je kad Majka zaplače, kad Zemlja popusti pod bolnim teretom sukoba koji je niknuo iz ludosti, prevelike želje, emocija bez kontrole, iz neznanja. Tlo je postalo sipko, porozno, nejak da trpi. Počelo je nestajati u dubinu vodeći sa sobom Vodu, Drvo, Vatru i Metal. Kada su osjetili da im nestaje sigurnost pod nogama našli su se u zajedništvu, postali su jedno, ponovo. Jedno u iznenađenju, u čudu, u šoku. Pogledavši oko sebe i vidjevši razaranje, dim, palež, poplavu, počupano drveće i bilje postali su, na koncu, jedno u shvaćanju; ekstremne emocije naruše osobnu ravnotežu i stvore ekstremne posljedice. Točka ravnoteže, mjesto velikih zbivanja, moći, snage, previranja je centar. Centar je srž, čestica Stvoritelja. Ako je centar zatrpan, u neskladu, Božanska iskra je ugašena i nestaje ljubavi. Nestaje energija koja je svim hrana, koja je svima bit. Izvor sa kojeg svi piju.

Vatra se sabrala, plamen strasti se stišao, Voda je smirila svoj tok, povukla svoj obujam, Drvo se hvata korijenjem što jače može za tlo i zajedno prepuste se čekanju da Zemlja prepozna tišinu koju joj daruju. Tišinu kao novu spoznaju, kao ispriku.

Metal je odmah osjetio promjenu koja je nastala i oslobodio je sjaj svoje plemenite vibracije i poslao je Zemlji poruku, dirnuo joj samu nutrinu da joj privuče pažnju, da ju smiri, zaustavi.

Drhtaj, dva i Zemlja je stala. Smirila se u središtu, a malo kasnije mir je došao i do površine. Drvo se uspravilo, korijenje se spustilo dublje, manje biljke se podigle jer se i Voda do kraja povukla, a Vatra stišala.

Mir, tišina.

Zemlja štucne tu i tamo, Voda zažubori vrlo tiho, plamen tinja nježno, prigušeno, Drvo je stabilno i tek vrlo malo se čuje šuštanje krošnji koje se oporavljaju. Mir i tišina.

9 - OPORAVAK

Feng Shui postavka, osobu koje se oporavlja nakon bolesti je dobro smjestiti na istok jer istok stvara potencijal zdravlja. Zdravlje je ravnoteža, a priroda nam je najbolja učiteljica. Zato, šetnja kroz šumu ili rad u vrtu čovjeku donosi sklad.

Potrajalo je jako dugo. Sunce i Mjesec su se izmjenjivali, brižno su svima davali toplinu i svjetlo za oporavak i rast, hladnoću i mrak za sabiranje misli i liječenje emocija.

Vrijeme je prolazilo, nitko nije pratio koliko je puta došlo Sunce, koliko puta Mjesec. Vrijeme je uvijek tu da svatko dobije koliko treba da se oporavi, da postane cjelovit ponovo.

Otac gleda svoju obitelj u boli koja je i njegova, ali kroz ljubav koju ima za njih i kojom ih miluje neprestano, On vidi da će sve biti dobro. Da sve već jest dobro. Prepušta ih vremenu, otvara im još više svoje srce da Ga čuju, spoznaju i nađu oprost za sebe jer sve je kako treba biti. Napokon, sve su lekcije odslušane, sve je znanje preneseno, a ljubav dolazi iz izvora koji je nepresušan. Samo oprost da pronađu jer oprost je lijek.

Život je život. Jednom stvoren, nikad ne prestaje. Jednom rođen, zauvijek traje. Tako se život u Domu polako vraćao. Sve je djelovalo kao prije, ali osjećalo se da je drugačije, zdravije, zrelije, cjelovitije. Svaki je element imao dovoljno vremena da prođe svoju spoznaju i promjenu. Zemlja se smirila, prostrla kao i prije, obnovila svoju hranjivost. Ponovo je snažna

majka koja prima i daje, podržava i pridržava. Voda je nastavila svoj tok. Korita su obnovljena, obale su zaliječene, a potoci, izvori, bare, rijeke, mora primaju život koji se u njima obnavlja. Drvo se razlistalo, krošnje se zelene, plodovi zreli. Raznolikost cvijeća i travki još je veća. Vatra oprezno grije. Pojavi se baš kad treba da nekome posvijetli, da nekoga potakne.

No, još je neko vrijeme moralo proći da na oporavljenu površinu izađe i oprost.

Nekako u isto vrijeme se dogodilo da je Drvo reklo Zemlji – oprost, da je Voda rekla Vatri – oprost, da je Vatra rekla Metalu – oprost, da je Zemlja rekla Vodi – oprost, da je Metal rekao Drvetu – oprost .... U zbrci riječi poniznosti i ljubavi došlo je do smijeha, do radosti koja oslobađa, do ljubavi koja je napokon izašla na površinu, do naklonosti koja je vječna. Grle se, smiju se, cjelivaju se međusobno. Vodica prska Drvo, ono joj uzvraća novim zelenilom i rastom. Drvo dobaci Vatrici svoje otpalo lišće i puknute grančice, a ona uzvratu sjajem i razigranošću. Vatra se javi Zemljici, nahrani ju toplinom, a ona uzvratu plodnošću i stabilnošću. Zemlja pošalje Metalu svoje prostranstvo kao mjesto za nastanak i boravak, a Metal uzvratu kompaktnošću, čvrstoćom koja blista i sve ih nagradi nakitom koji simbolizira podržavanje, skladno djelovanje, obitelj. Nagradi ih krunama njihove posebnosti, jedinstvenosti i međusobne potrebitosti.

10 - NAPOKON SPOZNAJA

Feng Shui postavka, jug i crvena boja potenciraju strast. Spavaća soba na jugu sa crvenom posteljinom će motivirati pasivne osobe, ali aktivne i strastvene osobe može dovesti do sukoba. Moraš znati tko si da bi znao što trebaš.

Dugo su se tako družili u obiteljskom veselju dijeleći svoja iskustva onako kako su trebali u početku, pričajući i slušajući naizmjenice, jer to je primanje i davanje pažnje i uvažavanja. Pričali su o susretu sa Ocem, o milosti i ljubavi Njegovoj, o jedinstvu s Njim i svime što postoji jer bez obzira kako su i od koga nastali, u izvornom trenutku i mjestu nastali su od Njega. Pričali su o međusobnoj isprepletenosti bivanja, o međudjelovanju jer što doživi jedan, svi su doživjeli, što nauči jedan od njih, svi znaju. To znanje, tako veličanstveno i snažno, je ono koje im je na trenutak stvorilo emociju bez kontrole koja je dovela do neravnoteže ali na koncu do pročišćenja. Spoznaja da nitko nije sam, te da je svatko jednako važan dio cjeline je dar jedinstva s Njim, ali i odgovornost za sve što postoji. Napokon su razumjeli zašto Sunce i Mjesec uvijek stoje na svojim mjestima naizgled nepremostivo razdvojeni. Oni su dvije točke ravnoteže koje se ne trebaju spajati da bi bili jedno jer prostor između njih je ljubav i mir, prostor koji je prazan da bi se punio, prostor koji im dodjeljuje mjesto od kuda bivaju, djeluju, stvaraju ne prosuđujući i ne osuđujući jedan drugoga, već potičući.

11 - 8 KUĆA

Feng Shui postavka, kvadrat je idealan oblik tlocrta jer omogućava da sve zone budu jednako zastupljene. Nepravilan tlocrt znači da neka zona nedostaje što će se odraziti na ukućane i njihove živote. Osoba koja je svjesna svih svojih razina je cjelovita.

Voda sada zna da jedna njena kap ima moć snažnu kao i cijeli ocean, jer ako s jednom kapi napoji nježnu mladicu koja niče, jednako je kao da je napojila pustinju cijelim oceanom. Shvatila je isto tako da bez obzira na svoje težnje za putovanjima, na svoje mijene i slobodu, postoji mjesto od kud je krenula i kamo se opet vraća da bi spoznala krug koji je prošla, da bi našla početak a uz njega i kraj, te da bi mogla iskustva svakog ciklusa koji prođe podijeliti s drugima i donijeti im na poklon nova znanja. Prepoznala je mjesto svoga izvora i puštajući nježnim pritocima da i dalje putuju, svoju je bit smjestila na sjever. Kao što Sunce i Mjesec imaju svoje matične pozicije na nebu, tako sada i Voda ima svoju matičnu poziciju u Domu.

Niti Drvo ne zaostaje u spoznajama sebe. Postoji li kao stablo koje se izdiglo iznad svih, kao travčica koja tek pomalja glavicu ili kao cvijet skroman po veličini a veličanstven po mirisu – sve su to kreacije sa jednakim potencijalom rasta, aktivnosti i napretka. Drvo prepoznaje snagu, bit i izvor svoga vjetra koji putuje da bi nosio šapat ljubavi, kao i svoga groma koji se

pojavi naglo da potiče druge na rast i kreativnost. Pogleda ka Vodi, nasmiješi joj se te se smjesti na jugoistoku kao vjetar i na istoku kao grom.

Vatra održava svoju snagu i čeka da dođe red na nju. Spremno prihvaća svoje porijeklo i svoju zadaću da omogući pogled u daljinu onima koji na trenutak makar obnevide, te svoje ognjište trajno smjesti na jug. Vesela, prpošna i nestašna Vatra pogleda u Drvo i Vodu te im kaže: „Ponosna sam što sam svjetionik s juga i sa svoga mjesta šaljem mir i ljubav svima!“

Zemlja kao i uvijek sigurna i postojana, prostrla se pod svima da im pruži utočište, da im bude kolijevka gdje god da odu. No, Zemlja je spoznala da postoji i kao tlo po kojem se hoda ali i kao planina. U prvom obliku da trpi i prima, omogućava i hrani obitelj, a u drugom da stoji nepomično dok samospoznaju ne podijeli svima. Sa tom svetom zadaćom Zemlja svoju majčinsku grudu smjesti na jugozapad, a spoznajnu visinu planine smjesti na sjeveroistok. Na liniji između ta njena dva bitka je centar koji u sebi ima srž Oca njihovoga, ali i osobine Majke koje izazivaju duboko poštovanje. Majčica Zemlja je ta koja svojoj obitelji može podariti početak za početkom, lekciju za lekcijom. U samom centru je ta moć. To je mjesto najveće ljubavi, mjesto svih susreta, trenutak svih spoznaja. To mjesto traži da je prazno jer samo tada može biti puno. To je točka ravnoteže u kojoj postoje svi.

Dok su svi zauzimali svoje matične pozicije s kojih će kretati i kamo će se vraćati, Metal je već bio na zapadu gdje je sjao radošću i sposobnošću materijalizacije, te na sjeverozapadu gdje je zračio kompaktnošću i vodstvom. Uvijek u sjeni jer on ne mora biti eksponiran. On je vodstvo iz tišine koje blista u tragovima i daje plemenitost svakom elementu.

Formiranje osam kuća i centra koji je ostavljen da bude mjesto susreta i sjecište svih pravaca je stvorilo preciznost, te život može teći prateći zacrtane formule sklada tako da svatko bira svoje putove za svoje najveće dobro, ali i dobro svih oko sebe. Ravnoteža je uspostavljena jer centar, koji prima od svakog po malo a opet nije opterećen nikim, može kao vanjski promatrač osjetiti ako se pojavi nesklad i pozvati ih da zajedno nađu uzrok i

donesu izlječenje. Dogle, svaki element se kući na svojoj poziciji, uljepšava si prostor, puni ga vibracijama svojih boja, oblika, svojom prevladavajućom energijom. Pjevuše radeći u zanosu i radosti, jer sad svatko ima svoje izvorno mjesto na kojem može biti u potpunosti ono što jest bez da kome nameće svoju osobnost, temperament, energiju. Sada svatko ima svoju bazu, svoje mjesto za odmor, sabiranje misli, skupljanje snage. Svatko ima svoju slobodnu volju i kućni prag da se s njega vine ka novim iskustvima, novim susretima dotičući se u prolazu međusobno, grleći se nesputano i voleći se iskreno.

12 - LJUBAV

Feng Shui postavka; uredite svoju kuću i okućnicu, ali jedan mali dio ostavite netaknut, divlji, slobodan iz poštovanja, povjerenja i ljubavi prema prirodi. S ljubavlju negujte prostor u kojem živite, kao što Univerzum vas prima s ljubavlju.

Otac ih gleda sretan, zadovoljan i ispunjen. Spoznao je kako je kad postojiš bez odraza, bez kreiranja, bez širenja ljubavi. Kako je kad si sam.

Ali i kako je kad stvaraš u radosti, kad se ogledaš u svojoj kreaciji, kad kroz novostvoreno prolaziš iskustva ljubavi, davanja i primanja. Kako je kad nisi sam.

Otac Stvoritelj koji je sve, osjeti lakoću bivanja, radost zajedništva, ushit nastajanja. Otac, koji je život, vidi da je stvorio život. Savršen, precizan, svrhovit, veličanstven. Život koji je ljubav, vječna i nepregledna.

Ljubav koja je Bezuvjetna.

13 - KRAJ

Feng Shui postavka, radni prostor je dobro smjestiti na zapad. Također, ako želite neki posao dovesti do kraja, okrenite se ka zapadu. Kad nakon nekog vremena dođete na mjesto ili trenutak koji vas podsjeća na početak, to je znak da ste prošli cijeli ciklus. Vrijeme je za novo poglavlje.

Sunce i Mjesec izmjenjuju se kao stražari i kao svjedoci jedne obitelji. Posebne, moćne, sveobuhvatne, ali ipak obitelji koja ima dane dobre i bolje, trenutke vesele i poučne, odnose jednostavne i komplicirane, putove ravne i zakrivljene. I baš kao svaka obitelj, imaju ljubav koja ne prestaje.

Sunce i Mjesec se pogledaju, nasmiješe jedno drugome i sretni krenu dalje svojim putanjama jer sve je kako treba biti.

KRAJ

Ako ste pročitali do kraja,

osnove o 5 elemenata / energija ste usvojili. Budući da se svaka Feng Shui postavka temelji upravo na ovoj transformaciji energija, lako ćete primjenjivati Feng Shui.

Iako je sve prikazano kroz priču u kojoj su energije prikazane kao „osobe“ nazvane naprosto Metal ili Zemlja, njihov odnos, njihove osobine i potencijali su upravo takvi kako su i prikazani u priči.

Hvala od srca što se pročitali moju prvu priču!

Vaša Žana